

Ikt. sz.: KOB/23-2/2014.

KOB-8/2014. sz. ülés
(KOB-8/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2014. október 13-án, hétfőn, 10 óra 06 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői.....	4
Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása.....	5
<i>A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1143. szám) (Döntés a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről a HHSZ 92. § (4) bekezdés alapján).....</i>	5
<i>Szavazás.....</i>	6
<i>Beszámoló az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára 2013. évi működéséről.....</i>	6
<i>Gyarmati György hozzászólása.....</i>	6
<i>Képviselői kérdések, hozzászólások.....</i>	7
<i>Válaszok .....</i>	12
<i>Szavazás.....</i>	15
<i>Egyebek .....</i>	16

Napirendi javaslat

1. A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1143. szám)
(Döntés a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről a HHSZ 92. § (4) bekezdés alapján)
2. Beszámoló az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára 2013. évi működéséről
Előadó:
Gyarmati György főigazgató (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára)
3. A Magyar Nemzeti Bank elnökének meghallgatása
(A HHSZ 114. § (4) bekezdése alapján)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dúró Dóra** (Jobbik), a bizottság elnöke

Kucsák László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Pósán László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP), a bizottság alelnöke
Ikotity István (LMP), a bizottság alelnöke
Dunai Mónika (Fidesz)
Halász János (Fidesz)
Simon Róbert Balázs (Fidesz)
Törő Gábor (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Dr. Hiller István (MSZP)
Farkas Gergely (Jobbik)
Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

Kunhalmi Ágnes (MSZP) dr. Hiller Istvánnak (MSZP)
Demeter Zoltán (Fidesz) Kucsák Lászlónak (Fidesz)

Meghívottak

Hozzászóló

Gyarmati György, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának főigazgatója
Dr. Kónyáné dr. Kutrucz Katalin, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának főigazgató-helyettese

Jelenlévő

Bikki István (Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 06 perc)

Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm önöket a Kulturális bizottság mai ülésén. A napirendi javaslatot előzetesen minden képviselő megkapta. A bizottság határozatképes, a jelenléti ív alapján ezt is megállapítom.

A napirendi javaslat módosítására irányuló, előzetesen írásban benyújtott módosító javaslat érkezett Simon Róbert Balázs képviselő úrtól, aki azt javasolja - ezt a módosító javaslatot szintén kiosztottuk minden bizottsági tagnak -, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnökének meghallgatására ne kerüljön sor, és ne kerüljön a Kulturális bizottság napirendjére. Ennek előzménye, hogy Szabó Szabolcs, Hiller István és Kunhalmi Ágnes bizottsági tagok kezdeményezték, hogy a Magyar Nemzeti Bank elnökének meghallgatását mielőbb tűzze napirendre a Kulturális bizottság. A következő ülésen, ami a mai ülés, ezt meg is tettük volna, illetve az előzetes napirendi javaslatban ez szerepel. Erre vonatkozóan nyújtotta be Simon Róbert képviselő úr, hogy erre ne kerüljön sor. Előzetesen a napirend módosítására irányuló szándékról szavazunk.

Ki az, aki támogatja Simon Róbert Balázs képviselő úr módosító javaslatát, hogy a Kulturális bizottságban ne kerüljön sor Matolcsy György meghallgatására? Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Kilenc igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja ezt a módosító javaslatot? (Szavazás.) Öt ellenszavazat. A bizottság ezt a módosító javaslatot támogatta.

A módosított napirendi javaslat úgy néz ki, hogy a zárszámadásról szóló törvényjavaslathoz való kapcsolódás az 1. napirendi pont, a 2. napirendi pont a beszámoló az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára 2013. évi működéséről. Erre a napirendi pontra meghívtuk Gyarmati György főigazgató urat is. A 3. napirendi pont az „Egyebek”. Ki az, aki ezt a napirendet támogatja? Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Kilenc igen szavazat. Ki nem támogatja? (Szavazás.) Senki nem jelentkezett. Ki tartózkodik? (Szavazás.) Öt tartózkodás.

A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/1143. szám) (Döntés a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről a HHSZ 92. § (4) bekezdés alapján)

Ennek a napirendnek megfelelően folytatjuk munkánkat. Az 1. napirendi pontot megnyitom. A Magyarország 2013. évi központi költségvetéséről szóló 2012. évi CCIV. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat esetében a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről döntünk, illetve arról, hogy kapcsolódó bizottságként részt veszünk a zárszámadási törvény megtárgyalásában.

A bizottság munkatársai átnézték a zárszámadási törvényjavaslatot, és azt találták, hogy a 2. § a 20-23. §-ig, illetve az 1., 2., 3. és 5. melléklet tartalmaz olyan elemeket, amelyek a Kulturális bizottság hatáskörébe tartoznak, ezért azt javasoljuk, hogy ezekhez a részekhez kapcsolódjon a bizottság, és ezekre vonatkozóan folytassa le a részletes vitát. Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban van-e valakinek kiegészítenivalója, észrevétele, módosító szándéka. (Nincs jelentkező.) Nem látok jelzést.

Szavazás

Szavazhatunk. Ki az, aki támogatja, hogy az általam imént felsorolt részekhez kapcsolódjon a bizottság, és az ezekre vonatkozó módosító javaslatokat tárgyalja meg a részletes vita során? Aki ezt támogatja, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Tíz igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Senki nem jelentkezett. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Három tartózkodás. A bizottság elfogadta, hogy ezekhez az általam imént felsorolt paragrafusokhoz, illetve mellékletekhez kapcsolódik.

A részletes vitával kapcsolatban el kell mondani, hogy csak azokról a módosító javaslatokról foglalunk állást, amelyeken a benyújtó képviselő megjelöli a bizottságunkat - az új házszabály szerint már a képviselő jelöli meg -, illetve előzetesen az Országgyűlés honlapjáról lehet majd tájékozódni, hogy melyek azok a módosító javaslatok.

A bizottság munkarendjét tekintve azt tervezzük, hogy jövő héten szerdán tartunk egy bizottsági ülést, amelyen a zárszámadáshoz érkezett módosító javaslatokat fogjuk a részletes vita során megtárgyalni a házszabályban meghatározott módon. Mivel már folytattunk részletes vitát itt, a bizottságban, ezért nem szeretném most részletesen ismertetni, hogy ennek mi lesz a menete.

Kérdezem, hogy van-e valakinek hozzászólási szándéka az 1. napirendi ponthoz. *(Jelzésre:)* Szerdán délelőtt tervezzük, jövő héten. *(Gyarmati György, dr. Kónyáné dr. Kutrucz Katalin és Bikki István belépnek a tanácssterembe és helyet foglalnak a tárgyalóasztalnál.)*

Beszámoló az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára 2013. évi működéséről

Ha az 1. napirendi ponthoz nincs hozzászólási szándék, az 1. napirendi pontot lezárom, és áttérünk a 2. napirendi pontra, az Állambiztonsági Szolgálatok történeti Levéltárának 2013. évi működéséről szóló beszámoló megtárgyalására.

Köszöntöm a bizottságban Gyarmati György főigazgató urat és munkatársait. Kérem, hogy főigazgató úr röviden ismertesse a levéltár 2013. évi működését, illetve amit szeretne kiemelni. Ezt követően lesz lehetőségük a képviselőknek, hogy kérdéseket, hozzászólásokat fűzzenek a beszámolóhoz. Parancsoljon, főigazgató úr!

Gyarmati György hozzászólása

GYARMATI GYÖRGY, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának főigazgatója: Kezét csókolom, jó napot kívánok mindenkinek! Miután a mai naphoz képest öt évvel ezelőtt volt a levéltár éves beszámolóinak kötelező beküldése kapcsán meghallgatás a Kulturális bizottság előtt, ezért egészítettük ki, de úgy látom, hogy ott van a képviselők asztalán. A szokásos éves beszámolónk éppen tavaly volt esedékes a 15 éves beszámolónkkal is, tettük ezt azért is, mint ezt az elnök asszonynak küldött levélben írtam, mert az elmúlt év egyben parlamenti ciklusváltás éve volt, tehát azonkívül, hogy van néhány arc, akit a régebbi ciklusból már ismerek, esetleg az új képviselő urak és új képviselő hölgyek nem feltétlenül kell ismerjék a mi tevékenységünket.

Arra kaptam felszólítást, hogy röviden szóljak. Azt tudom elmondani, hogy azt csináljuk, amin 15 éve dolgozunk. Ezt tettük az elmúlt évben is. Folyik a munka a beadott kérvények alapján, a 12 ezer fölött megválaszolt kérvények alapján, bőven 3 ezer fölött van az úgynevezett egyéni információs kárpótlásunk. Ennek kapcsán körülbelül félmillió iratot adtunk ki az állampolgároknak. Vagy már túlvagyunk rajta?

(*dr. Kónyáné dr. Kutrucz Katalin: Túl vagyunk.*) Akkor túl vagyunk rajta, jó. Azóta már eltelt néhány hónap.

Ugyanez mondható el a történeti feltárásról. A történeti feltárásnak két része van. Az egyik része az, amit az úgynevezett külső kutatók végeznek, feltárják a '45 utáni magyar múlt állambiztonsági összefüggéseit. A másik része, amit a levéltáron belül egy kis kutatócsoport végez. Hogy mit végez, azt mind a 15 évesben, mind a tavalyiban ott találják a függelékben, mármint a kiadványjegyzékünk publikációját.

Amit ezen túl el tudok mondani, az az, hogy méretünkhöz képest, mert az ország legkisebb levéltára vagyunk, forgalmunk, éves kiadott kutatási anyagaink, xeroxaink anyaga vetekszik a Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltárának éves iratkiadásával. Ebből következően is kényszerültünk arra az elmúlt évben, hogy kutatótermünket, mert addig csak 17 főt tudott egyszerre fogadni, egy galériával bővítve most már ennek a másfélszeresét tudjuk fogadni. Ez azért is volt fontos, mert mint a megfelelő oldal statisztikájában esetleg láthatják, a napi kutatóforgalmunk már tavalyelőtt is, tavaly is, mindig meghaladta a 17 főt. Most már legalább kényelmesen le tudunk ültetni minden egy napon érkező embert.

Ugyancsak a korábbi évekhez képest - ezt a high-tech bővülésével hozom összefüggésbe - idén is a hozzánk beérkező egyéni kérelmek száma mindig december és március között átlagban kitette az egész évi forgalom felét. Ezt mi eddig azzal magyaráztuk, hogy a hosszú téli estéken a bővülő interneten az emberek bogarásznak a különböző oldalakon, és miután ránk találnak, hát ha már itt a lehetőség, ki sem kell mozdulnom a lakásomból, beadják. Na, ez a vélelmezésünk dőlt meg idén. Idén is ugyanaz történt, ami az elmúlt három évben, hogy márciusig özönlöttek. Az új fejlemény az, hogy nem akar alább hagyni az állampolgárok beérkezett kérelme. (*Jelzésre:*) Épp most mondja a kolléganóm, ő már tudja a múlt heti adatainkat, az utolsó egy héten 200 új kérelem érkezett be. Ezt természetesen mindenki ki tudja számolni, ez azt jelenti, hogy az általában 4-7 hónap közötti válaszadásig ki kell keresni, a 60 millió iratból le kell válogatni, mi érinti az adott kérelmezőt, azt előkészíteni, eljuttatni neki. Amikor ilyen nagy dömpingjeink vannak, akkor az átlagos 4-7 hónapról egy évre is felkúszik az érdemi válaszadás.

Az más kérdés, és ez már tényleg a záró félmondat, hogy amikor nagy dömpingjeink vannak, mármint nagy a beérkezett kérelmek száma, akkor általában annak teljesen logikusan rövid időn belül kisebb a találati aránya, magyarán sokkal többen adják ilyenkor be, mint akire az általunk eddig regisztráltan tudható 1 millió emberből válaszolni tudunk a kérdésekre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen főigazgató úrnak az összefoglalót. Most a képviselő hölgyeké és uraké a lehetőség, hogy kérdéseiket, hozzászólásaikat megfogalmazzák a beszámolóval kapcsolatban. Kérdezem, hogy ki az, aki szeretne élni a lehetőséggel. (*Jelzésre:*) Pósan alelnök úr, majd Szabó Szabolcs. Parancsoljon, alelnök úr!

Képviselői kérdések, hozzászólások

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönjük szépen főigazgató úrnak a beszámolót. Azt gondolom, az írásban megkapott anyag és a szóbeli kiegészítés is ebből a szempontból rendben lévőnek tűnik. Én külön kiemelném azt, hogy igen bőséges az intézet, a levéltár publikációja. Ha van a levéltárnak valóban olyan értelemben közfunkciója, hogy minél több mindent az érdeklődőkkel meg tudjon ismertetni, akkor a publikáció valóban ez a dolog, és nagyon izgalmasak is. Csak biztatni tudom önöket, hogy folytassák tovább, sok sikert kívánok ehhez a munkához és jó egészséget is természetesen! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szabó Szabolcs képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Én is ehhez szerettem volna érdemben hozzászólni és kérdezni. Láttam, hogy valóban bőséges a publikációs lista. Az elmúlt évben a kollégák közül esetleg szerzett-e valaki tudományos fokozatot, vagy folyamatban van-e most a kollégáknak a fokozatszerzése?

GYARMATI GYÖRGY, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának főigazgatója: Azt szeretném...

ELNÖK: Elnézést, azt a menetrendet javaslom, hogy gyűjtsük össze a kérdéseket, és a végén egyben válaszol majd a főigazgató úr, illetve valamelyik munkatársuk. Köszönöm.

A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját Novák Előd képviselő úr szeretné elmondani. Ehhez a bizottság tagjainak hozzá kell járulnia, hogy szót adjunk Novák Elődnek. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja, hogy Novák Előd szót kapjon ebben a napirendi pontban. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Hat igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Senki. Ki tartózkodik? *(Szavazás.)* Hét tartózkodó szavazat. Novák Előd képviselő úrnak ebben a napirendi pontban nem adunk szót.

Kérdezem, hogy ki az, akinek még van hozzászólási szándéka. *(Jelzésre:)* Farkas Gergely, illetve Hoffmann Rózsa jelezte hozzászólási szándékát. Farkas Gergely képviselő úrnak adok szót.

FARKAS GERGELY (Jobbik). Köszönöm szépen a szót. Szomorúnak tartom, hogy ilyen módszerhez folyamodott a kormánypárti többség, hogy nem adunk szót. A bizottságban eddig pont az ellenkezője volt szokás. Szomorú vagyok, hogy most ezen változtattak. Ennek ellenére szeretném, ha az én tolmácsolásomban Novák Előd mondanivalója itt elhangozna a bizottsági ülésen, úgyhogy engedjék meg, hogy egy kicsit hosszabb szöveget felolvassak.

„A Történeti Hivatal utódjaként 2003-ban létrejött Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára ma az ország 27 közlevéltárának egyikeként 99 szakavatott dolgozójával az egyik legjobban ellátott levéltára kitűnő működési feltételekkel. Nemcsak az állam bőkezű vele, de például ügyesen megszerezték az amúgy elhíresült Norvég Alap támogatását is az iratmentés technikai feladatai területén.

A külsős tudományos kutatók tevékenységéről méltatlanul kevés szó esik az intézmény beszámolójában. Ők jelenleg mintegy 300-an vannak, közülük 15-en, 20-an rendszeresen publikálnak kellő színvonalon, nem szűk és belterjes szakmai kiadványokban, hanem örömdetesen ismeretterjesztő, feltáró jelleggel a nyilvánosság legolvasottabb fórumain, ahogy teszi ezt például dr. Ilkei Csaba is.

Az információs kárpótlás intézményét az őt körülvevő társadalmi, politikai környezetben kell vizsgálni, előrebocsátva, hogy meglehetősen eltér a társadalom, a politika és a levéltáros történész szakma véleménye. Az érintett megfigyeltek és meghurcoltak növekvő érdeklődése azt bizonyítja, nem igaz, hogy az embereket nem érdekli az állambiztonsági múlt, a kommunista erőszakszervezet megannyi rémtette, és ezt csak a kutatók és néhány újságíró, az LMP és a Jobbik erőlteti, így tehát ne volna szükség elszámoltatásra, a bűnösök megnevezésére, felelősségre vonásra.

Az igazság az, hogy az Orbán-kormány sajnos 2010 óta folytatja az átmentett állambiztonsági múlt rehabilitációját, az egykori hivatásos állomány és az

ügynökhálózat egyes tagjainak pozícióba helyezését, kormányzati funkciót is kaphatnak, megbecsülik és kitüntetik őket. Tasnádi László egykori III/II-es főtiszt, Pintér Sándor kabinetfőnökének kinevezése belügyi, rendészeti államtitkárrá végleg kiverte a biztosítékot. Megjegyzem, ugyanott volt miniszter úr nemzetbiztonsági főtanácsadója, Kocsis Kálmán vezérőrnagy III/I-es csoportfőnök-helyettese is. Ez értetlenséget és meghasonlottságot okoz a kutatók, a múltfeltárással foglalkozók körében, egyesek értelmetlennek tartják további munkájukat a Fidesz-KDNP demoralizáló, elvtelen és sokszor cinikus magatartása miatt.

Tudjuk, hogy akik a múlt miatt zsarolhatók, azok minden körülmények között kézben tarthatók. 1990-ben a történelmi pártok élén olyan zsarolható, irányítható, kézben tartható, régen beszervezett és kipróbált ügynökök is álltak, mint például Pártay Tivadar, Keresztes Sándor, Vörös Vince vagy Balogh György, és az állambiztonság jól ismert hálózati kapcsolatai tűntek fel Antall József első kormányában is. Keresztes Sándor, a KDNP elnöke, aki csaknem húsz évig szolgálta megbízhatóan a politikai rendőrséget, elárulva pártját, egyházát és hazáját, a napokban, október 5-én kapott emléktáblát Erdélyben Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes jelenlétében, aki szép, ünnepi beszédet is mondott, méltatva az ügynök érdemeit. Tavaly szintén Erdélyben szobrot állítottak Németh Gézának, a III/III-as társadalmi kapcsolatának, Aczél György barátjának, az erdélyi menekültek pénzei elsikkasztójának.

Hadd legyenek továbbá konkrét is! Már az első Orbán-kormány kinevezéseinél, személyzeti politikájában, káderfejlesztési terveiben versenyelőnyt jelentett az állambiztonsági múlt. Ezt bizonyítja Martonyi János, Boros Imre, Nógrádi László, Járai Zsigmond, Kopátsy Sándor vagy Szita Károly esete. Orbán Viktor miniszterelnök máig megkülönböztetett kapcsolatot ápol „Bátori” és „Lawrence” ügynökkel, az előbbi egy református, az utóbbi egy katolikus püspök. Az utóbbi ügynök szintén zenész, tehát volt focista, köszöntötte Boross Pétert 85. születésnapján a Gellért Szállóban rendezett nagyszabású ünnepségen.

A múlt vétkeseinek leleplezése és félreállítása helyett ma elismerés és felemelés jár. Mindegyik volt szocialista ország előbbre tart a sötét történelmi örökség kezelésében. Az 1990 után politikai elit visszaesően bűnös az ügynökügyek megnyugtató törvényi rendezésének elmaradásáért, máig képtelen volt konszenzusra jutni a vitás kérdések megoldásában.

Gyarmati György főigazgató a levéltár 15 esztendejéről szóló visszatekintésében megütközésünkre a következőt is írja, amit mi, jobbikosok magunkra kell vegyünk. „Elsődlegesen a fiatalabb generáció reprezentánsai szorgalmazzák újult erővel a múlttal való szembenézést. Köreikben fogalmazódik meg újólág az „öntsünk tiszta vizet a pohárba” igénye, egészen a személyes felelősségkeresésig, illetve annak lehetőség szerint a megtalálásáig, a konkrét számon kérést sem kizáró nevesítéséig. Ezekről persze rendre hamar kiderül, hogy nem a régi dicsőségnek, esetünkben a közelmúlt istenségének való utánajárás a múltfirtatás igazi motivációja, hanem a póre aktuálpolitikai legitimizáció”. Eddig tartott az idézet.

Szeretnénk elmondani Gyarmati főigazgató úrnak, hogy a Jobbik, amely megalkuvás nélkül és következetesen szorgalmazza a múltfeltárást és az elszámoltatást, a vétkesek megnevezését és a társadalom igényét kifejező ügynöktörvényt, legitimációját a választópolgároktól kapta, és nincs szüksége semmilyen manipulált motivációra. Elvont fogalmakban gondolkodó akadémikusok, egyetemi oktatók néha arra intik a kutatókat, hogy ne ügynökökben gondolkodjanak, hanem struktúrákban. Tehát semmi konkrétum, csak elvi megközelítés. Ezzel szemben a hétköznapi valóság, hogy már pontosan ismerjük az Állambiztonságot működtető struktúrát, a pártközponttól az Állambiztonsági Főcsoportfőnökségig, oda

és vissza, de tudomásul kell venni, hogy nem a struktúrát, hanem az ügynököket küldték a Magyar Országgyűlésbe, az állami végrehajtó szervekbe, és az emberek 24 év elteltével nevet szeretnének hallani és nem struktúrákat. A múltat bevallani, bocsánatot kérni, információs kárpótlást nyújtani, erkölcsi elégtételt adni csak konkrét személyek tudnak és nem elvi struktúrák. A mai fiatalok nem akarnak a hatalom kiszolgáltatottjai lenni, félelem és rettegésmentes életre vágnak, de egyben biztonságérzetüket az aktuális hatalom garantálja.

Végül már csak címszavakban arról, hogy mit hiányoltunk a beszámolóból. Milyen javaslatokat tett az ÁBTL az ügynökügyek megnyugtató, a társadalom ügyeit kielégítő törvényes rendezésére az Országgyűlés vagy a kormány irányába?

Milyen mennyiségű iratot tartanak vissza indokolatlanul a mai titkosszolgálatok, és ki kényszeríthetné őket a mielőbbi törvényes átadásra?

Milyen iratokat selejtezett ki és zárolt az intézmény 15 év alatt, illetve 2012-ben? Milyen értékes iratállomány tűnt el nyomtalanul?

Utolsó kérdésem: nem tart-e attól, hogy a kormányközeli új történeti kutatóintézetek egyike, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, amely a mai napig nem foglalkozik az ügynökügyekkel, egyszer csak felsőbb döntésre magába olvasztja az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárát mint annak fiókintézményét és kiszolgálóját? Ismerünk hasonló példát, így lett az Országos Széchenyi Könyvtár egyik osztálya az Ötvenhatos Intézet. Annál is inkább van valóságalapja a feltételezésnek, mert az ÁBTL, eltérően a többi levéltártól, nem kölcsönözhet iratokat más személyeknek például kutatás céljából. Várom megtisztelő válaszait ezekre a kérdésekre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Hoffmann Rózsa alelnök asszony jelezte, hogy hozzá kíván szólni. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Miután az előttem szóló is egy olyan beszédet olvasott itt fel, amelynek csak áttételesen van köze ehhez a mostani beszámolóhoz, én sem tudom megállni, hogy egy dologra legalábbis ne reagáljak. Méltányolom a Jobbik igazság feltárására vonatkozó törekvését, de arra szeretném önöket kérni, hogy akkor az igazságot keressék, és csak olyan állításokat fogalmazzanak meg, amelyek bizonyítottak. Keresztes Sándor valóban aláírt szorongatott helyzetében egy nyilatkozatot, de soha semmiféle tevékenységet nem végzett, ezért az ő nevének a tisztára mosása is hozzátartozik az igazság kereséséhez. Ennyit szerettem volna az előttem szólóhoz mondani.

A főigazgató úrtól pedig azt szeretném kérdezni, hogy mi az oka, hogy a tavalyi évben kétszer annyi anyagot kaptak, kétszer annyi archív anyagot vettek át, mint a megelőző évtizedekben. Hogyan boldogultak ezeknek a feldolgozásával, hiszen a létszámot csak tavaly, illetve folyamatosan sikerült feltölteni. Mi lett a sorsa ezeknek az anyagoknak? Milyen jellegű dokumentumok voltak? Mi a magyarázata ennek az óriási növekménynek? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Kíván-e még valaki szólni? *(Jelzésre:)* Hiller István képviselő úr, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Főigazgató Úr! Tisztelt Munkatársak! Én ezt a beszámolót, amit letettek az Országgyűlés Kulturális bizottságának asztalára, egy korrekt áttekintésnek tartom. Nem hiszem, hogy ilyenkor vaskos kötetekkel kell ide állni. Ha a képviselő akarja, azt olvassa el, a beszámoló az, ami a tevékenységüket

áttekinti az elmúlt egy évről, sőt ez bővebb, ez számomra rendben van. (*Ikotity István távozik a bizottsági ülésről.*)

Megnéztem a bibliográfiát. Több olyan tanulmányt találtam, amit nem a bibliográfiából ismerek. Nyilván nem kell hogy mindenki olvassa a történeti szakirodalmat, de számos olyan tanulmányt adtak meg, vagy a munkatársaik jelentettek meg, ami a szakmában kimondottan szakmai vitát hozott. Szerintem ez a szakmai előrelépés lényege. Az a legrosszabb, hogy ha valaki ír egy könyvet, aztán a kutya nem figyel rá. Ha kritika éri, ha szakmai, módszertani vagy éppenséggel állításaiban vitatkozik egy szerző a másik szerző állításaival, de ezt a történész szakma tanult határain belül csinálja, az kimondottan előbbre viszi a dolgot, ezért kell többek között levéltári kutatást végezni. Még mindig sokkal jobb, mintha forrás nélkül valaki az íróasztalánál megírja a művet. Szerintem ez helyes dolog, merthogy azért mégiscsak elterjedt gondolat, hogy akár történeti munkát úgy lehet a közvélemény elé tárni, hogy az más művekből különböző gondolatok átvételével történik. Szögezzük le, hogy ez ellentmond a történész szakmának, és ez nem az adott kort jelenti, hanem bármely kor kutatását, aki nem eredeti forrásokkal dolgozik, az igazából nem történész munkát végez, ettől még meg lehet neki a szórakoztató hajlama, de ez nem a szakma.

Ami felkeltette még az érdeklődésemet, és ezzel le is zárom, az izgalmas lesz, ha az Országgyűlés Kulturális bizottságában a történetírás szakmai kérdését vitatjuk meg, mi ketten az alelnök úrral szerintem jókat fogunk erről beszélgetni, számomra legalább egy kicsit hangulatosabb lesz az ittlét, ha már mondjuk olyan alkalmakkor, mint a felsőoktatási törvény módosítása, a bizottság ezt nem tárgyalhatta, merthogy a jelenlegi struktúra nem teszi lehetővé, akkor legalább tekintsük át az Amman-iskolát vagy a középkor kutatási módszertanát. Ebben alelnök úr jobb, mint én, majd az ókor kérdésénél megpróbálom felvenni a versenyt, tök jó dolgokat fogunk egymásnak mondani.

De ha mégis inkább parlamenti képviselőként gondoljuk itt eltölteni a tevékenységet, akkor ilyen beszámolók minőségén érdemes gondolkodni, mert a felelősségünk az, hogy ha idehozzák, akkor azt mondjuk, hogy ez megfelel annak az elvárásnak, amit a törvényhozó önkkel szemben igényként megfogalmaz, vagy nem. Szerintem ez most megfelel, és nem a szimpátia kérdése, hogy most egy bizonyos tanulmánnyal egyetértek, vagy nem értek egyet, hanem annak a minősítése, hogy önök hogyan végzik a munkájukat.

A következőt szeretném megkérdezni. Látom, van saját bevétel. A gazdálkodási résznél lehet ezt olvasni. Ez a központi költségvetési támogatáshoz képest egy roppant alacsony összeg. Azt olvasom, hogy durván hétszázvalahány millió forint a támogatás, amit kapnak, és 5 millió forint a saját bevétel. Hogyan kell hogy egy ilyen jellegű levéltár saját bevételre tegyen szert? Ha már 5 millió forintot összegyűjtenek, beszédnek, akkor ez miért ennyi? Hogyan néz ez ki? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Pósán alelnök úr, parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Nagyon röviden csak annyit szeretnék megjegyezni, Farkas képviselő úr azt mondta, hogy mégiscsak megdöbbenő, hogy nem kapott szót Novák Előd. Tisztelettel hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy a parlamenti gyakorlat korábban is az volt, és szerintem azóta sem változott, hogy ha az adott bizottságban az adott frakciónak van képviselője, akkor el tudja mondani a frakció álláspontját, tehát ebben semmilyen kivétlnivalót nem láttam, hogy ezt most a bizottság tagjaként Farkas képviselő úr mondta el. Hogy egyetértünk-e vele, az egy más kérdés.

Ami viszont megjegyzésképpen óhatatlanul reagálást igényel, elhangzott az az állítás, hogy ezek a publikációk ilyen eldugottak, és alig lehet olvasni. Tisztelettel javaslom, hogy üssék már fel egészen pontosan hátul, egész egyszerűen látszik, hogy milyen kiadók, és hol jelent meg. Magyarországon ismert és országos terjesztésű kiadókról van szó. Ha valamilyen állítást megfogalmazunk, ahogy ezt Hoffmann képviselő asszony mondta, akkor méltóztassanak, legyenek oly kedvesek körüljárni minden oldalról és megalapozottan tenni, mert légből kapott ötletekkel nem fogunk előrébb menni, semerre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)*

Röviden reagálnék Pósnak alelnök úrnak arra a megjegyzésére, hogy mi az, amivel indokolta, hogy nem adtak szót a Jobbik képviselőjének. Emlékeztetem a képviselő urat, hogy egyrészt ez a bizottság két és fél bizottság összevonásából jött létre. A Jobbiknak összesen két képviselője van itt. Nem szeretnénk abban a színben feltűnni, hogy egyformán értenénk a korábban két és fél bizottságként működő szakterületek mindegyikéhez. A sporttörvény esetében, amit szintén tárgyalt már a bizottság a nyári ülészakon, szintén segítséget kértünk, Szilágyi György képviselő úr volt az, aki a Jobbik frakciójának álláspontját ismertette éppen azért, mert a sport esetében ő a szakpolitikusa a Jobbiknak. Ezt a gyakorlatot szeretnénk volna folytatni ebben az esetben is.

Valakinek van-e hozzászólási szándéka a képviselők közül? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, megadom a lehetőséget a főigazgató úrnak, hogy válaszoljon az elhangzott kérdésekre. Parancsoljon!

Válaszok

GYARMATI GYÖRGY, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának főigazgatója: Köszönöm szépen. Megpróbálok sorban menni, a feltett kérdések sorrendjében válaszolni. A képviselő úr első kérdése a tudományos fokozatszerzésekre vonatkozott. Közben felütöttem és kipuskáztam, mert ezt még tavasszal írtam: egy PhD-fokozatszerzés történt az elmúlt évben a levéltárunk munkatársai közül, egy akadémiai nagydoktori fokozatszerzés történt, és egy kollégánk továbbra is folytatja már megkezdett PhD-tanulmányait. Ha visszatekintek, a tudományos osztályon nincs már fokozat nélküli kollégánk, mert hát eltelt 15 év és idővel, azt hiszem, összesen az elmúlt 15 év alatt 13-an szereztek tudományos fokozatot, és a levéltáros feldolgozó kollégák között is van, mert az összesen 18, annyi csak a tudományos osztályunk létszáma. Ezt tudom válaszolni.

Következett egy reflexió Novák Elődtől. Én kiválogattam ide és jegyeztem magamnak mindazokat, ami a levéltárra vonatkozott, mert az ott elhangzottak nagy része, azt mondanám, maguk közötti kollegiális diskurzus része. Ami ebből a levéltárat érintette, az első, hogy a külső kutatókról keveset szoltam. Nem tartoznak a kompetenciánkba, azon túlmenően, hogy mi a külső kutatók felé, azt mondanám, hogy adatszolgáltató vagy iratszolgáltatási kötelezettséggel bírunk. Ezen iratszolgáltatási kötelezettségünk adatait megtalálják mind a 15 évesben, megtalálják mind a tavalyiban.

A következő kérdés a fiatalok érdeklődése. Ha azt a mondatot teljesen végigolvasták volna idézés előtt, az olyan összefüggésben hangzik el, míg a megelőző tíz, tehát a levéltár megalakulását követő 10-12 évben alapvetően a személyében érintettek, tehát az egykori joghátrányt szenvedettek, meghurcoltak voltak a levéltárhoz fordulók, így mondanám, saját meghurcoltatásaik után érdeklődtek. Az elmúlt három évben látványosan kezdett növekedni nem is annyira a gyerek-, mint az

unokagenerációk érdeklődése egykori nagyapáik után, amit - és most én szólok ki a feladatomból egy fél mondattal - egyetemi tanárként saját hallgatóim körében csak megerősíthetek.

Még nem adom át a szót, a levéltárra vonatkozó javaslatokra Kutrucz Katalin főigazgató-helyettes asszony fog válaszolni. A Nemzeti Emlékezet Bizottsága kontra ÁBTL jövőjét tekintve nincs válaszom, mert nem hoztam jövőbe látó gömbtükröt.

Hoffmann Rózsa képviselő asszony kérdése. A levéltári törvény és a titkosszolgálatokra vonatkozó törvények, valamint a bennünket érintő törvény a szolgálatoknál vagy átadásra kötelezett szerveknél érintett irataink háromévenkénti felülvizsgálatát írja elő, a háromévenkénti felülvizsgálat, hogy mondjam, hozadéka, amibe mi nem látunk bele, tud ilyen módon, azt mondanám, rapszodikus lenni, mert ez a három év mindig folyamatos, úgymond leesik az előírt védelme az iratnak, az évenként különböző lehet.

Hiller István kérdése a következő - nem tudom, nem hagytam-e valakit ki -, saját bevétel Külső kutatók, xerox másolat, hogy mondjam, jóvá tétele, amire bennünket kötelez a törvény, hogy legyen saját bevételünk is. Tehát ez az 5 millió ebből jön össze. Erre megint azt mondom, hogy megint évenként változó, de az utolsó években általában a 4 millió forintot meg szokta volt haladni.

Elhangzott még egy megjegyzés, bocsánat, utólag, de Novák Elődre reagálva vetette fel, ha jól emlékszem, Pósnán László képviselő úr a publikációink eldugottsága, avagy publikussága tekintetében. Én nem gondoltam volna, hogy a levéltár szakmai tevékenysége, a történettudományi, szakmai tevékenység ilyen érdeklődést vált ki a bizottságban - nehogy valakit megsértsek, hogy kihagyom -, azt a jelenlévő, amikor nem képviselő, történész kollégákkal talán összhangban mondhatom, hogy a magyar tudományos világban már az egyik legfőbb mutatója egy-egy személy, egy-egy tudományterület működésének az úgynevezett hivatkozásjegyzék. Ezeket évente le kell adja minden egyes minősített kutató az Akadémia közös adatbázisába. Innentől kezdve csupán azt a kérdést kell feltegyem, hogy kívánja-e a bizottság, hogy a meglévő publikációs jegyzékhez a továbbiakban hozzárendeljük a hivatkozásjegyzékeinket, mondván, hogy azt senki nem olvassa. Ebben az esetben látatlanban azt mondom, hogy minden éves beszámolóknak körülbelül a duplájára fog növekedni, mert azt is ki kell nyomtatni, illetve bele kell venni.

Elhangzott egy kérdés, hogy a levéltár mit tett az elmúlt 12 évben különböző, azt mondanám, információs kárptótlás kérdését illető problémákban, illetve javaslattételt a törvényhozásnak. Ennek megválaszolására kértem fel Kutrucz Katalin főigazgató-helyettes asszonyt.

ELNÖK: Parancsoljon, főigazgató-helyettes asszony! Köszönjük, főigazgató úr.

DR. KÓNYÁNÉ DR. KUTRUCZ KATALIN, az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának főigazgató-helyettese: Köszönöm a szót. Én a selejtezéssel kezdeném, mert arra még nem válaszolt a főigazgató úr. Nem volt eléggé világos a kérdés. A mi levéltárunkban nincs selejtezés. Ha arra kíváncsiak, hogy az iratanyagokat milyen károsodás érte a levéltárba kerülésük előtt, akkor erre azt tudom mondani, hogy óriási károsodás érte. Egyről biztosan mindenki tud, hogy '89 végén keletkezett egy parancs, a parancsot magát a honlapunkon bárki megnézheti. Ennek a parancsnak az volt a lényege, hogy minden kézben lévő anyagot semmisítsenek meg, csak a 6-os kartonokat küldjék fel. Ez azt jelentette, hogy titkos nyomozások anyagait, munkadosziék anyagait, beszerzési dossziékat kivétel nélkül, úgy tűnik, megsemmisítettek. Hogy ennek a nagysága mekkora volt, azt senki nem tudja, mert nem tudjuk, hogy mi volt kézben. Erről semmiféle információnk

nincsen. Annyit tudunk, hogy amikor 1990 februárjában a Katonai Főügyészség végigjárta a 20 helyet, tehát a 19 megyét és Budapestet, és összeszedte a még megmaradt anyagokat, akkor annyi anyag maradt, mint ami körülbelül egy akkora páncélszekrényben, mintha az a lap ott az illető úr mögött, páncélszekrény lenne, abba bőven belefér. (*Gyarmati György: Negyven év terméseként.*) Igen.

Az a helyzet, hogy nemcsak ez a károsodás érte az iratokat, hanem folyamatos iratmegsemmisítés is volt. Hogy a negyvenes évek végén, ötvenes években pontosan mi történt, azt nem tudjuk. Azt tudjuk, hogy a forradalom alatt óriási mennyiségű irat semmisült meg. Ezt részben a szerv végezte el, részben pedig sajnos a forradalmárok. Ezt onnan is lehet látni, ennek csak ilyen nyomai vannak, hogy látszik az, hogy '57-58-ban vért izzadtak, hogy vissza tudják állítani nagyjából a korábbi besúgó rendszert egyáltalán, tehát a nyilvántartásokat. Olyan adataink vannak, hogy X. elvtárs emlékszik arra, hogy Y. elvtársnőt beszervezte. Ezt helyreállítani már nem lehet, és ami a későbbiekben történt, arról nem beszélve, hogy a koncepciók pereknél, azoknak a pereknél az iratait, amiket ők tekintettek koncepciósnak, amikor egymás ellen hadakoztak, azoknak az iratait is elég rendes mennyiségben megsemmisítették, aztán '56 után minden olyan iratot, ahol Kádár elvtárs nem túl jó színben merült fel, szintén megsemmisítették. Ennek a mennyiségét sem tudjuk pontosan. Aztán amikor a hetvenes években áttértek a gépi nyilvántartásra, akkor is volt rengeteg irat-felülvizsgálat. Ezt onnan tudjuk, hogy vannak bizonyos beszámolók, amikor egy osztály beszámol az előző félévi vagy előző évi munkájáról, és akkor ott látunk ilyen feljegyzéseket, hogy 3 ezer M-dosszié megsemmisítve, 5 ezer B-dosszié megsemmisítve, és ez sok-sok ezer dosszié. De ezeket nem abból a célból semmisítették meg, hogy eltitkolják a múlt elől, hiszen a hetvenes években nem sűrűn gondoltak arra, hogy itt valaha is rendszerváltozás lesz, hanem egész egyszerűen kevés volt a hely, sok volt a papír, és nem volt rá szükségük. Ez nagyon sajnálatos egyébként, mert az akkori szabályok szerint, miután ezek maradandó értékű anyagok, már akkor sem lett volna szabad megsemmisíteni, de hát megsemmisítették ezeket. Ez történt.

A másik kérdés, amire még nem született válasz, hogy a levéltár milyen javaslatokat tett a törvény jobbá tétele érdekében. A 2003. évi III. törvény egészen az év elejéig érdemben nem változott. Voltak módosítások, de nem érintették, és én most érdemi változások alatt azt értem, ha a kutatók jogait szélesítjük, és ha az állampolgárok jogait szélesítjük. Ilyen változások nem történtek. Volt egy kísérlet 2005-ben. Akkor előtte a levéltár részletesen leírta azt, hogy milyen változtatásokat javasol. Ha jól emlékszem, 8 oldal volt a terjedelme, de lehet, hogy több (*Gyarmati György: Tizenhat pontban.*), igen, hogy miféle változtatásokat szeretnénk. Érdemi változás egészen a közelmúltig nem történt. A közelmúltban az utolsó módosításnál megfogadták jó néhány javaslatunkat, és ennek következtében bővültek az áldozatok jogai, és bővült a kutatás joga is, és az áldozatok hozzátartozóinak a jogai is bővültek.

Nem vinném az időt azzal, hogy részletesen felsorolom, hiszen ott a törvény, mindenki meg tudja nézni, de azért egy-kettőt szeretnék felsorolni ezekből. Nem tudni, hogy milyen okból, de a 2003-as törvény eltörölte az érintetteknek azt a jogát, hogy megkaphassák a nyomozati anyagaikat. Ezt sikerült elrendezni (*Gyarmati György: Helyreállítani.*), helyreállítani ebben a módosításban. Most már megkaphatják a nyomozati anyagaikat is. Aztán nagyon szűkmarkúan bánt a 2003-as törvény azokkal a szituációkkal, amikor az áldozat nem egymagában ült, hanem valakivel valamilyen kapcsolatban volt, mert a másokkal való érintkezés anyagát meglehetősen megcsonkítva adhattuk csak ki neki. A mostani módosítással sikerült elérni azt is, hogy ezt megváltoztassák.

A kutatók jogai vonatkozásában nagy sérelmünk volt az, hogy az egészségügyi adatok..., de bocsánat, kezdeném újból, mert annyit hadd mondjak el, hogy a kutatás minden ellenkező híresztelés ellenére Magyarországon meglehetősen szabad. Amikor a kutatás szabadságáról vagy nem szabadságáról beszélünk, akkor az úgynevezett védelmi időn belüli kutathatóságról beszélünk, mert védelmi időn túl mindenki mindent megnézhet. Ez a védelmi idő az érintett halálától számított 30 év, és ha ez nem ismert, akkor a születésétől fogva számított 90 év, ha az sem ismert, akkor az irat keletkezésétől számított 60 év. Ha ezek az idők leteltek, akkor bárki, aki bejön a levéltárba, mindent szabadon kutathat. Ha ezek az idők nem teltek le, akkor vannak korlátok.

A 2003. évi törvény szerint abszolút tilalom alá három adat esett, a szexuális szokások, a kóros szenvedély és az egészségügyi állapot, de hangsúlyozom a védelmi időn belül. Most annyi változást sikerült elérni, hogy az egészségi állapot nem tartozik az abszolút tilalom alá eső adatok közé. Ennek az az egyszerű oka, hogy nagyon nehezen tudtuk megemésztetni azt, hogy nem lehetett vizsgálni azt, hogy mondjuk egy ávós börtönben ki miért szenvedett sérülést, vagy egyáltalán sérülést szenvedett-e. A 2014-ben hatályba lépett módosítás lehetővé teszi, hogy ha az egészségi állapot akármilyen szinten összefügg, a volt Állambiztonsági Szolgálatok tevékenységével kapcsolatba hozható akár úgy, hogy ők okozták, akár úgy, hogy nem engedték kezelni, most nem részletezném, akkor ezek az adatok is szabadon kutathatók.

A hozzátartozók vonatkozásában pedig annyit sikerült elérni - nagyon kínos helyzetben voltunk, mert a hozzátartozók nem kaphatták meg -, hogy azokat az adatokat, amelyek arra vonatkoztak, hogy a hozzátartozójuk hivatásos alkalmazott volt, vagy pedig ne adj' isten, beszervezték, és kínos szituációk adódtak abból, a kutatók természetesen szabadon kutathatták ezeket az adatokat. Hozzánk fordult mondjuk egy feleség vagy egy gyerek az elhunyt hozzátartozója után, és megkapta a hozzátartozója anyagának azt a részét, amelyik arról szólt, hogy hogyan figyelték meg a hozzátartozót, vagy hogyan börtönözték be (*Gyarmati György: Áldozat mivolta.*), de nem kapta meg az áldozati mivoltára vonatkozó adatokat. Nem kaphatta meg azokat az adatokat, amelyek megvilágították volna számára, hogy mellesleg hivatásos volt vagy egyébként hálózati személy volt. Ezután két vagy három héttel olvashatta valamelyik újságban, mert a kutató kutathatta és nyilvánosságra hozhatta. Ebből elég visszás helyzetek adódtak. Ezt is sikerült most megváltoztatni. Nem mondom, hogy nem lehetne finomítani a törvényen, de úgy gondolom, hogy ez nem volt egy kis lépés 2014-ben.

Ha már nálam van a szó, akkor önök, képviselő urak, biztosan tudják, de a jegyzőkönyvet hátha mások is elolvassák, hadd mondjam, hogy ha az állampolgár hozzánk fordul, és meg tudjuk állapítani, hogy ki az a hálózati személy, aki jelentett róla, akkor ezt természetesen neki meg is mutatjuk. Nemhogy megmutatjuk, hanem odaadjuk az adatokat. 2014. január 1-je óta ezek az adatok nyilvánosak, tehát az állampolgár, az adott, megfigyelt személy dönt arról, hogy ezt nyilvánosságra hozza, vagy nem hozza nyilvánosságra. A törvény ezt a lehetőséget megadja számra. Köszönöm, ennyit szerettem volna mondani.

Szavazás

ELNÖK: Köszönjük szépen a válaszaikat.

Most a bizottság szavaz a beszámoló elfogadásáról. Kérdezem, ki az, aki támogatja, hogy az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárának 2013. évi működéséről szóló beszámolót a bizottság elfogadja. Aki igen, kérem, most jelezze!

(Szavazás.) Tizenegy igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? (Szavazás.) Kettő. Ki tartózkodik? (Szavazás.) Senki.

Köszönjük szépen főigazgató úrnak, illetve munkatársainak, Kónyáné Kutrucz Katalinnak és Bikki Istvánnak, hogy rendelkezésünkre álltak. A 2. napirendi pont tárgyalását ezzel lezárom.

Egyebek

A 3. napirendi pontunk az „Egyebek”. Kérdezem, hogy a bizottság tagjai közül vannak-e, akik felvetést szeretnének tenni az „Egyebek” napirendi pont keretében. (Jelzésre:) Hiller István, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Elnök asszony, kérdezni is lehet?

ELNÖK: Igen, ezt szeretném elmondani néhány percben. (Jelzésre:) Szabó Szabolcs képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS független): Köszönöm szépen a szót. A bizottság kulturális részéhez szeretném javasolni a következőt. Tudom, hogy a munkarendet már nagyjából megszavaztuk korábban, csak adódott időközben olyan téma, amire nem tudtunk reagálni. Mégpedig az, hogy a Kodály köröndön leégett az a bizonyos ház, és mivel a világörökség részéről van szó, ezért javasolnám, hogy a következő ülésre vagy záros határidőn belül esetleg a Forster-központból valakit hívjunk meg, hogy tájékozódjunk, mi van ezzel a bizonyos épülettel, mert tényleg elég ramaty állapotban van, ezt be kell látni, jelen pillanatban. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük a javaslatot Még valakinek van-e hozzászólása? (Nincs jelentkező.)

Ha nincs, akkor én szeretném jelezni, hogy a bizottság tagjai megkapták az őszi munkarendre vonatkozó tervet. Ebben az időpontokat csak nagyságrendileg igyekeztünk valamilyen logika szerint összeállítani. Ez még nem végleges, ezt szeretném elmondani, tehát még nem egyeztettük minden résztvevővel.

Azt máris mondanom kell, hogy az október 27-re, 28-ra tervezett, a duális felsőoktatásról szóló napirend nem tud megvalósulni, mert államtitkár úr nem tud a rendelkezésünkre állni, ezért erre egy későbbi időpontban kerül sor.

Amire kérném a bizottság tagjait, az egy jövő heti program, amikor is hétfőn 11 órakor a szlovák oktatási bizottság delegációja érkezik az Országgyűlésbe. Ők több mint tíz fővel fogják képviseltetni magukat, ezért nagyon örülnék neki, ha csatlakoznának minél többen a bizottság tagjai közül, és az Országgyűlésben egy közös beszélgetésen, illetve ebéden részt vennénk a szlovák oktatási bizottság tagjaival. Ha ezzel kapcsolatban van hozzászólásuk, illetve kérdésük, akkor azt várom.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Kapunk meghívót, ugye?

ELNÖK: Természetesen! A pontos helyszín még nem ismert, az Országház épületében lesz, illetve a bizottság munkatársai összeállítanak egy felkészítő anyagot a tagok számára. Ha nincs más felvetésük, akkor a 3. napirendi pontot és a bizottsági ülést bezárom. Jó munkát kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 07 perc)

Dúró Dóra
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Vicai Erika